

Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích (včetně pobočky v Táboře)

Usnesení o zastavení trestního stíhání na základě čl. II rozhodnutí prezidenta republiky
Václava Klause o amnestii ze dne 1. 1. 2013

Číslo:	1
Zastupitelství:	Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích
Č. j. nebo sp. zn.:	KZv 41/95-21
Státní zástupce:	Božena Mikešová
Skutek:	zločin loupeže
Škoda:	11 448 Kč
Počet obviněných:	1
Obvinění (amnestovaní):	X. X. (občan Běloruska, iniciály neposkytnuty)
Související stíhané osoby:	Y. Y. (iniciály neposkytnuty)
Klíčová slova:	loupež peněz za použití násilí
<p>Podstata: Obviněný dne 25. 11. 1994 kolem 4:40 hodin spolu s další osobou, případně dalšími dosud neustanovenými osobami, na parkovišti umístěném na 83,5. kilometru dálnice D1 Praha–Brno, vymáhali na osádce zaparkovaného vozidla 250 amerických dolarů nebo 400 německých marek jako poplatek za průjezd po českých komunikacích, a to nejprve pod pohrůzkou odcizení, poškození či zničení vozidla a poté nejméně dvěma údery pěstí do hlavy a obličeje. Tím dosáhli vydání celkem 480 DM v hodnotě 8 861 Kč a 90 USD v hodnotě 2 587 Kč.</p> <p>Citace (volně): Dne 25. 11. 1994 sdělil vyšetřovatel Policie České republiky osobám vystupujícím pod jmény X. Z. (později ztotožněn jako X. X.) a X. W. (až v roce 2002 ztotožněn jako Y. Y.) obvinění pro výše popsáný skutek, tehdy kvalifikovaný jako trestný čin loupeže. V průběhu vyšetřování se však nepodařilo pro nedostatek relevantních důkazů prokázat, že jednali jako členové organizované skupiny, a proto byla na obviněného Y. Y. podána obžaloba pro trestný čin loupeže podle trestního zákona tehdy účinného. Tento obžalovaný byl také v tomto smyslu pravomocně uznán vinným a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců a k trestu vyhoštění z České republiky. Trestní věc obviněného X. X., tehdy ještě jako X. Z., byla usnesením ze dne 19. 6. 1995 ze společného řízení ještě před podáním obžaloby na obviněného Y. Y. vyloučena ze společného řízení k samostatnému projednání a rozhodnutí. Stalo se tak z důvodu, že během pobytu ve vazbě byl u tohoto obviněného diagnostikován zhoubný nádor varlete, přičemž po následné operaci bylo nutno vzhledem k nepříznivé zdravotní život ohrožující předpovědi zahájit urychleně specializovanou léčbu, kterou nebylo možno realizovat ve vězeňské nemocnici. Proto byl usnesením státní zástupkyně ze dne 26. 1. 1995 z vazby propuštěn na svobodu a zároveň mu bylo předáno rozhodnutí odboru cizinecké a pohraniční policie o zákazu pobytu na území České republiky od dne 1. 2. 1995. Protože však nebylo zjištěno, zda, a potom kdy, skutečně opustil území České republiky a prostřednictvím Interpolu se nepodařilo zjistit jeho pobyt na adrese, kterou on jako své bydliště v Bělorusku uvedl, rozhodl vyšetřovatel usnesením ze dne 19. 6. 1995 o přerušení jeho trestního stíhání, neboť pro jeho nepřítomnost nebylo možno věc objasnit.</p> <p>V souvislosti s vydáním rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii, a to ve vztahu k článku II tohoto rozhodnutí, pak nastala nepochybně podmínka pro rozhodnutí pro obviněného nejvýhodnější, když aktuálně je jeho jednání, pro které je trestně stíhán, nutno posoudit jako trestný čin, jehož horní hranice nepřevyšuje deset let, a tedy následně rozhodnout o zastavení trestního stíhání obviněného. Za této situace proto nezbylo, než rozhodnout, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení (trestní stíhání se zastavuje, neboť je nepřípustné, když to nařídil prezident republiky, uživ svého práva udílet amnestii).</p>	